

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Liber Officialis Seu Agendorum Pastoralium S. Trevirensis
Ecclesiæ**

Johann Hugo <Trier, Erzbischof>

Mogvntiæ, 1688

De Sacramento Pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75322](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-75322)

recipient. Confirmatos, si necessarium fuerit, in dogmatibus fidei erudiant, curabuntque, ut devotè enutriantur. Inter Patrinum, vel Matrinam, confirmatum, hujusque parentes consurgit cognatio spiritualis Matrimonium dirimens.

§. 3.

De depositione fasciæ à fronte confirmati,

Quamvis benè fieret; si fascia à Pastore, Sacellano, aut alio quovis Presbytero deponeretur, si tamen Patrinus, vel Matrina in Confirmatione adhibiti fasciam deponant, modus sequens observetur. Primò aqua munda pelvi, aut scutellæ mundæ infundatur, in eadem adhibito paucō sale fascia, denique frons confirmati abluatur, gossypium, seu linteolum adhibitum unà cum aqua igni affundatur, etiam fascia, nisi quis fortè deinceps pro quodam confirmingando, seu ejus usu asservare vellet, in quo casu tamen nulli alii rei fascia illa inserviet. Absque causa relevante ablutio hæc non fiat statim, aut primo die, quo quis Confirmationem recepit, sed in tertium relinquatur diem. Propter fasciæ illius solutionem, aut Chrismatis de fronte ablutionem cognatio spiritualis non contrahitur.

DE SACRAMENTO POENITENTIÆ.

Poenitentiam quidam definiunt, esse Sacramentum reconciliationis cum DEO post lapsum in actibus poenitentis, & absolutione Sacerdotis per modum judicii consistens. Alii esse Sacramentum novæ legis constans confessione dolorosâ poenitentis, & absolutione legitimâ Sacerdotis ad peccati post Baptismum commissi remissionem significandam, & conferendam à Christo institutum.

Materia.

Hoc Sacramentum Poenitentiæ (quæ est secunda post naufragium tabula) habet pro materia proxima quidem actus poenitentis, videlicet cordis contritionem, confessionem, & satisfactionem; pro remota vero peccata post Baptismum commissa.

E 2

For-

Ego te absolvo à peccatis tuis in nomine Patris
¶ & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

Etsi quidem preces ante, & post absolutionem proferendæ, essentiam non ingrediantur: utiles tamen sunt, piisque, ac laudabiliter ex præscripto Ecclesiæ adjungi debent, nisi urgens necessitas mortis excusat; tunc enim sufficeret hæc forma:

Ego te absolvo à peccatis tuis in nomine Patris **¶**

Rituale Rom. & Filii, & Spiritus Sancti.

Minister.

Minister hujus Sacramenti est Sacerdos, habens auctoritatem absolvendi, vel ordinariam, vel ex commissione superioris. Ordinariam dicitur habere ille, cui competit ratione officii sui, habentis annexam curam animarum. Qualis est jurisdictione Papæ in totam Ecclesiam; Episcopi, & ejusdem Vicarii Generalis in totam Dioecesin, & Parochi in suam parochiam. Delegatam jurisdictionem habet, qui eam non ratione sui officii ordinarii, sed ex concessione alterius ordinariam habentis accepit; veluti accipiunt omnes Parochi respectu alienorum parochianorum, quotiescumque hi facultatem impletant confitendi extraneo. Concilium Trid. Sess. 14. cap. 7. docet, nullius momenti absolutionem eam esse debere, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinariam, aut subdelegatam non habet Jurisdictionem. Per Excommunicationem autem, Suspensionem, & Irregularitatem tollitur utriusque potestatis, tam Ordinariæ, quam Subdelegatæ usus.

Omnes Confessarii examinari, quando videbitur, ab Episcopis, & approbari debent, ne minus idonei, etiam Regulares potestate hac utantur. Servandumque, quod statuit Concil. Trid. Sess. 23. cap. 15. de reform. his verbis: Quamvis Presbyteri in sua ordinatione, à peccatis absolvendi potestatem accipiant; decernit tamen Sancta Synodus, nullum etiam Regulari posse confessionem sacerdotum, etiam audire; nec ad id idoneum reputari, nisi parochiale beneficium, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut alias idoneus judicetur, & approbationem, quæ gratis detur, obtineat: Privilegiis, & consuetudine quacunque, etiam immemorabili, non obstantibus.

Confessio.

Quinque sunt præcipue conditiones Confessionis, ut sit valida, nempe, ut sit integra, diligens, fidelis, lachrymabilis, & obediens. Sunt & aliæ conditiones, utiles quidem, sed non necessariae: omnes autem continentur hoc tetraстиcho:

Sis

*Sit simplex, humilis confessio, pura, fidelis,
Atque frequens, nuda, discreta, libens, verecunda,
Integra, secreta, lachrymabilis, accelerata,
Fortis, & accusans, & sit parere parata.*

Sigillum Confessionis.

Si gillum Confessionis est obligatio servandi Secreta, & tecta illa omnia, quæ accepta sunt ex confessione tendente ad Sacramentum Pœnitentia, saltem secundum propositum confitentis. Est hæc obligatio strictissima, ita, ut in nullo unquam casu, ullius boni consequendi, aut mali declinandi causâ violare sigillum liceat directè, vel indirectè, ante, vel post mortem confitentis; potestque Confessarius dicere, & jurare se nescire, quia nescit, ut homini subiectus. Præterea prohibita est Confessario omnis actio, quæ ex notitia peccati, cum periculo directæ, vel indirectæ revelationis procedit: sicut & omnis gubernatio privata ipsius pœnitentis ex tali scientia, etiamsi nullum sit periculum infamacionis apud alios.

De Casibus reservatis.

Casus reservati dicuntur peccata quædam graviora, & majora, quæ à Romano Pontifice, & Episcopis sanctè, & justè reservantur, à quibus inferiores absolvere non possunt, & si absolvant, de facto peccant; & irrita, & nullius momenti est absolutio. Ratio hujus est duplex utilitas non minima. Prior, quia hac ratione deterrentur à gravioribus peccatis perpetrandis. Quod enim à quovis absolvi potest, facilius committitur. Altera verò, quod majores, & periculosiores morbi reservantur peritioribus medicis.

Ut autem Confessarii nōrint, qui casus Sedi Apostolicæ, & Episcopo sint reservati, legant sequentia.

BULLA COENÆ DOMINI.

*Continens casus præcipuos Summo Pontifici
reservatos,*

*Cujus transumptum mandat Pontifex ut
Confessarii penes se habeant,*

*Soletque singulis annis in Cœna Domini
publicè legi.*

In nomine Sanctæ, & individuæ Trinitatis, Patris,
& Filii, & Spiritus Sancti, Amen.